

I dag er problemerne helt anderledes. De offentlige finanser og samfundsøkonomien er grundlæggende sund. Der er ikke grund til krisestemning. Men for at fastholde en sund økonomi er det nødvendigt at skabe bedre rammer for en fremgang i arbejdsindsatsen og en fremgang i den private beskæftigelse. Vi kan konstatere, at arbejdsstyrken er faldet med 25.000 personer fra 1993 til år 2000, selv om der har været medvind fra en økonomisk fremgang og flere personer i den erhvervsaktive alder. Faldet i arbejdsstyrken er vendt til en mindre stigning de senere år. Men der er brug for en betydelig fremgang i arbejdsstyrken og arbejdsindsatsen frem til år 2010. En del af fremgangen kan opnås som en konsekvens af efterlønsreformen og bestræbelserne på at øge beskæftigelsen for personer med nedsat arbejdsevne.

Vi står også over for en stor udfordring med at øge beskæftigelsen blandt indvandrere og efterkommere. Her er et meget stort potentiale, som endnu ikke udnyttes. En bedre integration af indvandrere og efterkommere vil være til gavn for den enkelte familie og samtidig bidrage til en sund udvikling i samfundsøkonomien.

Men løsningen af problemer kræver en stor indsats og en vilje til at tænke i nye baner. Regeringen har fremlagt et integrationsudspil med en række forslag, herunder mulighederne for praktikperioder i danske virksomheder og nemmere adgang til at tildele permanent opholdstilladelse til indvandrere, der hurtigt er blevet integrerede.

Sikring af fremgang og et højt velstandsniveau kræver også, at der sættes fokus på uddannelser og på forskning. Udmøntningen af UMTS-midlerne til forskning giver et tiltrængt, men lille løft, så der bliver brug for yderligere tiltag på forskningsområdet de kommende år.

Tilsvarende skal uddannelsessystemet forbedres. Derfor har vi som udgangspunkt, som det også er fremgået, fjernet de generelle sparekrav fra hele uddannelsessektoren, men mere vigtig er det, at vi retter fokus på selve fagligheden i uddannelsessystemet, for som i enhver anden sammenhæng har overbygningen kun sin styrke, hvis fundamentet er i orden. Vi skal fokusere på kompetencer, altså kompetencegivende uddannelser, og i denne sammenhæng er fundamentet grundskolen.

Stik modsat det indtryk, dagspressen har givet den seneste tid, bruger Danmark en del penge på uddannelse. Ifølge OECD anvendes der næsten 1 pct. mere af BNP til vores videregående uddannelser end gennemsnittet i OECD-landene.

Sammenligninger med andre lande med andre opgørelsesmetoder skal man selvfølgelig foretage med stor varsomhed. Men pointen er den, at vi stadig er med fremme, også selv om der kan gøres langt mere, når det handler om at gøre det attraktivt at opnå de nødvendige kompetencer. Her har erhvervslivet også en forpligtelse, for forskning, uddannelse og vækst hænger sammen. Vi skal blive bedre til at tænke på tværs, tænke nyt og sikre, at det er attraktivt for erhvervslivet at investere i forskning og i uddannelse.

Kl. 17.35

For at indfri målsætningen om en kraftig fremgang i beskæftigelsen er det også nødvendigt via vores skattesystem at øge gevinsten ved at gå på arbejde. De høje skatter på den sidste tjente krone udgør en væsentlig barriere for en øget arbejdsindsats. Skatten har betydning for en bred vifte af beslutninger om arbejdsudbudet.

For de personer, der er i arbejde, påvirker skatten på den sidste tjente krone både beslutninger om den årlige arbejdstid, beslutninger om fravær, og om, hvornår man vil pensioneres. Skatten på den sidste tjente krone påvirker også tilskyndelsen til en tidligere indtræden på arbejdsmarkedet og tilskyndelsen til, at ledige vil påtage sig et arbejde. Endelig vil skatten også i et stigende omfang kunne få betydning for evnen til at fastholde kvalificeret arbejdskraft i Danmark til glæde for væksten og for de offentlige finanser.

Der er således mange hensyn at tage med hensyn til overvejelserne om, hvordan skatten på arbejdsindkomst kan bidrage til at øge arbejdsindsatsen. Det Konservative Folkeparti har i flere år sat dette tema på dagsordenen, og vi har med tilfredshed set, at bl.a. Det Radikale Venstre har erkendt behovet for lavere skatter på den sidste tjente krone.

For regeringen er det derfor et succeskriterium, at der skabes et råderum til nedsættelse af skatten på arbejdsindkomst med virkning fra den 1. januar 2004. Regeringen har ikke lagt sig fast på, hvordan en lettelse af skatten på arbejdsindkomst skal gennemføres. Men det er gavnligt med en kvalificeret debat om, hvordan et råderum til lettelse af skatten på arbejdsindkomst kan gennemføres mest hensigtsmæssigt.

Det afgørende er, at en lettelse af skatten på arbejde nedbringer skatten på den sidste tjente krone for størstedelen af de beskæftigede, at lettelsen er enkel, og at den er gennemskuelig for